

Situationen er jo, at der den 15. januar fra Arbejdsministeriet er udsendt et dekret eller det, man kalder en bekendtgørelse, som har bestemt, at man ikke længere må arbejde hjemme uden at overholde bl.a. 11-timers-reglen. Og derfor er der tale om et nyt indgreb og et nyt forsøg fra regeringens side på at gøre arbejdsmarkedet mindre fleksibelt. Det kan jeg så forstå i dag at man har fortrudt, og det vil jeg gerne takke for.

Og jeg kan også forstå på arbejdsministeren, at mulighed for større fleksibilitet på ingen måde begrænses af EU. Tværtimod sagde arbejdsministeren allerede i indledningen, at arbejdsministeren kunne bekræfte, at EU ikke kan forhindre en højere grad af fleksibilitet, fordi der eksplicit i artikel 17 er nogle undtagelsesbestemmelser.

Jeg fik aldrig rigtig svar fra nogen af Socialdemokraterne, heller ikke fra ordføreren, hr. Bjarne Laustsen, på, hvordan man vil kontrollere arbejdstiden, og om 11-timers-reglen faktisk bliver overholdt i det enkelte land.

Og dernæst fik jeg aldrig rigtig svar på, om forudsætningen for Socialdemokratiet for at ændre reglerne var, at man fik ja. Altså, havde jeg nær sagt, fra Herodes til Pilatus: om man først skulle spørge og have et ja i LO og så i SiD og så i DA og så i Arbejdstilsynet og alle mulige andre organisationer, eller om man for en gangs skyld i disse arbejdsmarkedssager ville bruge hovedet og lytte til lønmodtagerne? Nu kan jeg se, at hr. Bjarne Laustsen markerer, så det kan være, jeg får svar her i sidste runde.

Hr. Bjarne Laustsen gjorde et stort nummer ud af, at man kunne forstille sig, at arbejdsgiveren tvang lønmodtageren til at arbejde dag og nat. Det er jo altså noget, der sker i øjeblikket. Vi har som bekendt 300.000, som det har været nævnt flere gange. Kan hr. Bjarne Laustsen give nogen som helst eksempler på, at en lønmodtager er blevet tvunget til at arbejde ud over alle regler i hjemmet?

De andre ordførere vil jeg gennemgå lidt kortere. Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med den positive melding fra medforlagsstillerne i Det Konservative Folkeparti.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Flemming Hansen i, at der er uhyggelig meget beton fra Socialdemokratiet i denne her sag.

Hr. Ole Sohn er uforklarlig, må jeg sige, i denne sag, men det er jo blevet sagt før heroppefra. Det lyder, som om det er et ja, men i virkeligheden slutter hr. Ole Sohn af med at sige

nej. Men det kan jo være, at vi kan få opklaret det under udvalgsbehandlingen.

Hr. Egil Møller støtter også forslaget. Det er jeg meget tilfreds med. Han peger på, at det, der især er vigtigt, er, at man selv kan tilrettelægge sin arbejdstid.

Jeg er også glad for CD's melding fra fru Susanne Clemensen, som ønsker at støtte tendensen til, at man i højere grad kan skabe sig et fleksibelt liv i familierne. Det er også noget af det, der har været baggrunden for forslagsstillerne, at det nugældende regelsæt simpelt hen ikke harmonerer med moderne familier.

Hr. Anders Samuelsen svingede sig så højt op, at han sagde, der var tale om et dilemma. Og det må man sige, at der er, ikke mindst for De Radikale, for som det jo også blev sagt, så er målsætningen for De Radikale større fleksibilitet, men det er jo ikke det, der har præget denne her sag i nyere tid, når vi ser på regeringen som sådan.

Fru Jette Gottlieb var klar. Enhedslisten er hverken til at hugge eller stikke i. Der var en klar afvisning, og det er da til at tage og føle på.

Hr. Ole M. Nielsen og til sidst hr. Thorkild B. Fransgaard var begge positive. Og det er da klart, at der er tale om et beslutningsforslag, og derfor vil der jo i forbindelse med, at man skal se på en ændring af reglerne, da være tale om, at man må se på det i en større gruppe af partier. Netop det, at det er et beslutningsforslag, betyder jo ikke, at det er detaljerne, der tæller, men det er tendensen. Og det er ønsket om større fleksibilitet, der er afgørende for forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ja, ved en sådan debat kan man blive kaldt mange ting, men at blive forvekslet med en person, der ikke engang er medlem af Folketinget mere, er da selvfølgelig noget nyt. Men det er jo klart, når ordførerne skifter, så kan man også blive udsat for det. Men det falder måske meget godt i tråd med det næste.

Når fru Charlotte Antonsen står heroppe og siger, at der er flertal for forslaget, så er der vist behov for et tællekursus. Vi har haft adskillige prøver her i dag i salen på, hvordan afstemningsresultaterne er, når at partierne melder ud. Det har de jo nøjagtig gjort i dag, og det viser i hvert tilfælde, at der ikke er flertal for det forslag her.